

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

29 Ιανουαρίου 2006
Κυριακή ΙΕ΄ Λουκᾶ (Λουκ. ιθ΄, 1-10)

«Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου!» Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ἀκούστηκαν στὴ σημερινὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελίου γιὰ τὸν ἀρχιτελώνη καὶ πλούσιο Ζακχαῖο. Λόγια ποὺ ἐκφράζουν μιὰ ἐπιθυμία καὶ μιὰ ἀνάγκη.

Ὁ Χριστὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου, γιατί γνωρίζει τὴν μεταστροφή ποὺ σὲ λίγο θὰ λάβει χώρα σ' αὐτὸ τὸ χωρὸ. Καὶ γνωρίζει ἀκόμη πὼς ὁ Ζακχαῖος εἶναι ἔτοιμος νὰ ζητήσει συγγνώμη καὶ μὲ πράξη νὰ διορθώσει τὶς ἀδικίες ποὺ εἶχε διαρπάξει στὸ παρελθόν.

Παρατηροῦμε λοιπὸν πὼς ὁ Χριστὸς ἔχει ἕνα διαφορετικὸ τρόπο ἐκτιμῆσεως τῶν ἀνθρώπων. Δὲν κινεῖται ἀπὸ ἐξωτερικά, ἐπίπλαστα καὶ φευγαλέα γνωρίσματα. Αὐτὰ τὰ ὀρατὰ στοιχεῖα, ποὺπολλὲς φορές θαμπώνουν τοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς κάνουν νὰ καμαρώνουν καὶ νὰ ἐπιβάλλονται στοὺς ἄλλους.

Γιὰ τὸν Χριστὸ αὐτὰ μένουν στὸ περιθώριο. Γιατὶ ψάχνει νὰ βρεῖ ἐκεῖνα τὰ ἐσωτερικά στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν ποιοτικὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνδιαφέρεται δηλαδὴ γιὰ τὴν ποιότητα καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ποσότητα.

Γι' αὐτὸ δὲν παρασύρεται ἀπὸ ἐγκόσμιες τακτικές, μήτε ἀπὸ φυσικὲς ἱκανότητες καὶ τυπικὲς ἐρμηνεῖες τοῦ νόμου. Δὲν στέκεται μονάχα στὸ παρελθόν, γιατί δὲν τὸ θεωρεῖ ἔμπόδιο γιὰ τὴν πορεία σὲ ἕνα καλύτερο αὔριο. Μὰ ἀνοίγει δρόμους γιὰ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπὸ τὴ συγγνώμη, τὴν μετάνοια καὶ ἐπιστροφή στὸ Θεό.

Ἡ παρουσία δὲ τοῦ Χριστοῦ στὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου εἶναι ἕνα αἴνιγμα πρὸς τὴν συγγνώμη, τὴν μετάνοια, τὴν ἐπιστροφή. Ὁ Ζακχαῖος ἀρπάζει τὴν εὐκαιρία ποὺ τοῦ δίνεται. Ξεπερνάει τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες του· ἀντιλαμβάνεται τὸ λάθος του· ἀποτινάζει ἀπὸ ἐπάνω του τὴν ἄδικη νοοτροπία. Καὶ βλέπει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς ἄλλους, ὄχι ὡς εὐκαιρίες ἐκμετάλλευσης, μὰ ὡς εὐκαιρίες ἐλέους καὶ παροχῆς ἀγάπης. Γιατὶ αὐτοὶ πλέον εἶναι οἱ ἀδελφοὶ του.

«Στάθηκε ὁ Ζακχαῖος ἐμπρὸς στὸν Κύριο καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἴδου τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ

ὕπαρχοντά μου Κύριε, τὰ δίνω ἐλεημοσύνη στοὺς πτωχοὺς. Καὶ ἐὰν τυχὸν ὡς τελώνης μεταχειρίστηκα συκοφαντία καὶ ψεύτικες καταγγελίες καὶ ἀναφορὲς γιὰ νὰ ἀδικήσω καὶ καταχραστῶ κάποιον, τοῦ τὸ γυρίζω πίσω τετραπλάσια».

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ στὸ σπίτι τοῦ Ζακχαίου ἦταν καὶ ἀναγκαία. Ἐπειδὴ καὶ μόνη ἡ παρουσία Του ἦταν ἀρκετὴ γιὰ τὴν μεταστροφή καὶ τὴν μετάνοια τοῦ Ζακχαίου. Ἦταν δηλαδὴ τὸ αἴτιο γιὰ ν' ἀνάψει μέσα του ἡ φωτιὰ στὴν ἀναζήτηση καὶ ὑλοποίηση τῆς δικαιοσύνης. Γιατὶ ὁ Ζακχαῖος ξαναθυμήθηκε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ πὼς «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς».

Ἔτσι ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ μὲ ἐπίσημο τρόπο καὶ ἀπὸ ἐλεύθερη βούληση, ἀναλαμβάνει καὶ ἀνάλογη ὑποχρέωση. Προβαίνει σ' αὐτὴ τὴν ἐξαγγελία τῆς μετάνοιάς του ἐνώπιον καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ. Νὰ μοιράσει ὡς ἐλεημοσύνη τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ σ' ἐκείνους ποὺ ἔχει ἀδικήσει, νὰ τὰ ἐπιστρέψει τετραπλάσια.

Ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος, ἐρμηνεύοντας τὰ συναισθήματα τοῦ Ζακχαίου, θὰ γράψει: «Βλέπεις ἄνθρωπε ποιά θερμότητα ὑπάρχει; Γιατὶ ἐτοῦτος δίχως τσιγκουνιὰ ἄρχισε νὰ σπέρνει καὶ δὲν ἔδωσε λίγα πράγματα, μὰ ὀλόκληρο τὸ βίος του. Ἔδωσε τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του, στοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μισὰ ποὺ τοῦ ἔμειναν, ἀπέδωσε τετραπλάσια σ' αὐτοὺς ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε ἀδικήσει...»

Καὶ ἡ ἐξαγγελία αὐτὴ τοῦ Ζακχαίου ὑλοποιεῖται ἀμέσως. Δὲν εἶπε δηλαδὴ πὼς θὰ τ' ἀφήσω στοὺς πτωχοὺς μετὰ τὸ θάνατό μου, ἀλλὰ τώρα, ἀμέσως. Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ ρῆμα «δίδωμι». Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὑπογραμμίζεται τὸ γεγονός πὼς ἡ μετάνοια καὶ ἡ συγγνώμη δὲν μποροῦν νὰ περιμένουν. Δὲν παραπέμπονται στὸ μέλλον. Ἀπαιτεῖται τώρα, ἀμέσως νὰ γίνεαι πράξη. Τώρα νὰ γίνεαι ἡ ἐπανόρθωση ὅλων τῶν κακῶς καὶ ἀδίκως διαπραχθέντων.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς μᾶς προτρέπει μὲ τὸν λόγο Του. «Ἐλα κατέβα τώρα, γιὰτὶ θέλω νὰ ἔλθω στὸ σπίτι σου!» Ὑπάρχει μεγαλύτερη τιμὴ ἀπ' αὐτή; Ὁ Χριστὸς θέλει νὰ ἔλθει σπίτι μας! Καὶ νὰ μείνει συνεχῶς δίπλα μας! Δίχως νὰ παρέχει ἐνόχληση, παρὰ εὐλογία. Μῆτε νὰ δημιουργεῖ ἐμπόδια, παρὰ μὲ τὴ χάρη Του ν' ἀνοίγει πλατεῖς ὀρίζοντες.

Μονάχα εὐλογία, ἀγάπη καὶ σωτηρία, ὅπως τότε στὸν Ζακχαῖο. «Σήμερα ἦλθε ἡ σωτηρία στὸ σπίτι αὐτό». Τὰ οὐράνια λόγια Του... Καὶ ὕστερα περιμένει τὴ δική μας ἀπάντηση.

Ὁ Ζακχαῖος ἀπάντωντας, ἀνοίξε τὸ σπίτι του, πῆρε τὴν εὐλογία καὶ καρπώθηκε τὴν σωτηρία του. Ἐμεῖς θ' ἀνοίξουμε τὸ σπίτι, τὴν καρδιά μας στὸν ἐπισκέπτη Χριστό, ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μείνει γιὰ πάντα μαζί μας;

Άρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]